د يعقوب رسول خط

ايمان او حکمت

١ ١ د خُدائ پاک او د مالِک عيسىٰ مسيح غلام د يعقوب
د طرفه دې هغه دولسو واړو قبيلو ته چې په مختلفو قومونو
کښې خوارۀ وارۀ شوی دی، هغوئ ټولو ته دې سلام وی.
٢ اے زما ورونړو او خوېندو، کله چې تاسو په قِسما قِسم
آزمېښتونو کښې راګېر شئ نو خپل ځان بختور ګڼئ. ٣
ځکه چې تاسو ته پته ده چې ستاسو د ايمان آزمېښت صبر
پيدا کوی. ٤ نو پرېږدئ چې صبر په تاسو کښې خپل کار
پوره کړی چې تاسو پاخۀ او بالغان شئ او په تاسو کښې به
بلکل د څۀ خبرې کمے نۀ وی. ٥ خو کۀ په تاسو کښې په
چا کښې د حِکمت کمے وی نو هغه دې د خُدائ پاک نه
وغواړی څوک چې بېخفګانه ټولو له په سخاوت سره
ورکوی او تاسو له به يې هم درکړی. ٦ خو په ايمان سره
دې سوال کوی او هيڅ شک مۀ کوئ ځکه چې شک
کوونکے د سمندر د هغه چپو په مِثال دے کومې چې د هوا
په زور بره او ښکته کيږی. ٧ داسې سړے دې دا نۀ ګڼی
چې ګڼي ما ته به د مالِک نه څۀ په لاس راشی. ٨ داسې
سړے دوه زړيه وی او په خپلو ټولو کارونو ټينګ ولاړ نۀ
وی.

غريبي او مالداري

٩ نو غريب ورور دې په خپله اوچته مرتبه فخر وکړی،

١٠ خو مالدار دې په خپل عاجز حالت فخر وکړی، ځکه
چې مالداره به لکه د ځنګلی ګل په شان اوچ شی. ١١ څنګه
چې د نمر تاو وابشۀ او ګلونه اوچوی او د هغوئ ښائست
ختموی، نو دغه شان به مالدار هم سره د خپل ټول کاروبار
ختم او د خاورو سره خاورې شی.

آزمېښت او لمسون

١٢ بختور دے هغه څوک چې آزمېښت برداشت کړی، ځکه
کله چې هغه په آزمېښت کښې قائم پاتې شی نو هغه به د
ژوندون تاج حاصل کړی د کوم چې خُدائ پاک د خپلو مينه
والو سره وعده کړې ده. ١٣ د آزمېښت په وخت کښې دې
څوک هم داسې نۀ وائی چې، "زۀ خُدائ پاک ووآزمائيلم،"
ځکه چې خُدائ پاک څوک هم په ګناه نۀ آزمائی او نۀ هغه
څوک په آزمېښت کښې اچوی. ١٤ خو هر څوک هغه وخت
په آزمېښت کښې پرېوځی کله چې هغه د خپلو شهوانی
خواهشاتو په جال کښې راګېر شی. ١٥ نو کله چې د هغۀ بد
خواهش راوچت شی نو ګناه ترينه پېدا شی، او کله چې ګناه
زياته شی نو مرګ ترې پېدا شی. ١٦ اے زما خوږو ورونو
او خوېندو، مۀ دوکه کېږئ. ١٧ هر ښۀ او کامِل نعمت
زمونږ د خُدائ پلار د طرف نه راځی چا چې په آسمان کښې
نُور پېدا کړے دے. هغه کله هم نۀ بدلېږی او نۀ تيارۀ راولېږی.
١٨ هغۀ د خپل مقصد پوره کولو دپاره مونږ د حق کلام په
وسيله پېدا کړُو نو چې مونږ د هغۀ په مخلوقاتو کښې وړومبی
مېوه شُو.

کلام اورېدل او پرې عمل کول

۱۹ اے زما ورونړو او خوېندو، دا خبره ياده ساتئ چې هر
څوک دې په اورېدو کښې تېز او په وينا کښې قلاره او په
غصه کښې سوړ وی. ۲۰ ځکه چې د انسان غصه د خُدائ
پاک د صداقت کار نۀ شی کاملولے. ۲۱ نو ځکه تاسو ټول
د ځان نه د پليتوالے او د بدۍ ګند لرې کړئ، او هغه کلام
ډېر په عاجزۍ سره قبول کړئ چې په تاسو کښې کَرلے
شوے دے. په دې کښې ستاسو د ژوند بچ کولو طاقت دے
او دا تاسو بچ کولے شی. ۲۲ خو په کلام عمل کوونکی
جوړ شئ، او مۀ صرف هغه اورېدونکی جوړېږئ څوک چې
ځان دوکه کوی. ۲۳ ځکه چې هر څوک چې د کلام
اورېدونکی دی خو په هغې عمل نۀ کوی نو هغه د هغه سړی
په شان دے څوک چې خپل شکل په آئينه کښې ګوری. ۲۴
او خپل ځان ته د کتلو نه وروستو هغه لاړ شی او سمدستی
ترې هېر شی چې هغه څنګه ښکارېدو. ۲۵ خو کوم سړے
چې هغه کامِل شريعت ته په غور سره ګوری چې خلاصون
ورکوی او په هغې عمل کوی او څۀ چې هغه واوری هغه هېر
نۀ کړی نو په هغې باندې په عمل کولو به هغه برکت حاصل
کړی. ۲۶ کۀ څوک خپل ځان ديندراه ګڼی او بيا خپله ژبه
په قابو کښې نۀ ساتی، هغه خپل ځان دوکه کوی، او د هغۀ
دينداری بېکاره ده. ۲۷ د خُدائ پلار په وړاندې چې خالص
او پاک دين دے يعنې هغه دا چې د يتيمانانو او کونډو په
مشکلاتو کښې د هغوئ مدد وکړئ او خپل ځان د دُنيا د
ګندګۍ نه وساتئ.

د طرفدارۍ په خلاف خبردارے

٢ ١ اے زما وروڼو او خوېندو، کهٔ چرې ستاسو زمونږ
په مالِک عیسیٰ مسیح ایمان وی څوک چې د جلال مالِک
دے، نو بیا تاسو څنګه طرفداری کولے شئ؟ ٢ فرض
کړئ چې کهٔ یو سړی د سرو زرو ګوته او ښائسته جامې
اغوستې وی او ستاسو د عبادت ځائ ته راشی او یو غریب
سړے هم په شلېدلو جامو کښې دننه راشی، ٣ کهٔ تاسو
هغه سړی ته زیات اهمیت ورکړئ چې ښائسته جامې یې
اچولې وی او ورته ووایئ چې، ”دلته بره د دې عزت په ځائ
کښې کښېنئ،“ خو غریب سړی ته ووایئ چې، ”تهٔ هلته
ودرېږه،“ او یا، ”بهر د ور سره نزدې کښېنه،“ ٤ نو ولې دا
تاسو په خپل مینځ کښې طرفداری ونهٔ کړه؟ او تاسو د بدنیتۍ
منصفان نهٔ شوئ؟ ٥ اے زما خوږو وروڼو او خوېندو،
واورئ، ولې خُدائ پاک هغوئ نهٔ دی غوره کړی څوک چې
د دُنیا په نظر کښې غریب دی چې په ایمان به مالداره شی او
د هغه بادشاهۍ وارثان به شی چې مالِک یې د هغوئ سره
وعده کړې ده څوک چې ورسره مینه کوی؟ ٦ خو تاسو د
غریب سپکاوے وکړو. ولې دا مالداره نهٔ دے چې په تاسو
ظلم کوی او عدالت ته مو راکاږی؟ ٧ ولې دا هغوئ نهٔ دی
څوک چې د هغه چا د عزتمند نوم په حقله کُفر غروی په کوم
نوم چې تاسو یادېږئ؟ ٨ کهٔ په حقیقت کښې تاسو په هغه
شاهی شریعت عمل وکړئ چې په کِتاب مقدس کښې دے
چې فرمائی چې، ”د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان
مینه کوئ،“ نو تاسو ښهٔ کوئ. ٩ خو کهٔ چرې تاسو
طرفداری کوئ نو ګناه کوئ او د شریعت په مطابق مجرمان

يئ. ۱۰ ځکه کۀ يو کس په ټول شريعت عمل کوی او صرف په يوه خبره کښې هم خطا وکړی نو هغه د هغه چا په شان دے چې ټول شريعت ماتوی. ۱۱ ځکه چا چې دا فرمائيلی دی چې، "زنا مۀ کوئ،" نو هغۀ دا هم فرمائيلی دی چې، "قتل مۀ کوئ،" نو کۀ تاسو زنا ونۀ کړئ او قتل وکړئ نو بيا هم تاسو شريعت مات کړو. ۱۲ نو څۀ چې تاسو وايئ او څۀ کوئ خو دا خبره ياده ساتئ چې ستاسو به په هم هغه شريعت اِنصاف کيږی کوم چې تاسو له آزادی درکوی. ۱۳ ځکه چا چې رحم ونۀ کړو نو په هغۀ هم د اِنصاف په مطابق رحم نۀ کيږی. بيا هم رحم په اِنصاف غالب دے.

حقيقی مومن

۱۴ اے زما وروڼو او خوېندو، کۀ څوک وائی چې زۀ ايماندار يم او نېک کارونه نۀ کوی نو د هغۀ د دې ايمان نه څۀ فائده ده؟ ولې داسې ايمان هغۀ له خلاصون ورکولے شی؟ ۱۵ فرض کړئ کۀ تاسو يو ورور يا خور ووينئ چې خوراک يا جامو ته يې ضرورت وی، ۱۶ او تاسو ورته ووايئ چې، "په خير لاړ شه، ګرم اوسه او موړ اوسه،" خو د کومو څيزونو چې هغۀ ته ضرورت وی، هغه ورنۀ کړئ نو د دې فائده څۀ ده؟ ۱۷ دغه شان ايمان هم دے، کۀ د دې سره نيکی کول نۀ وی نو دا ايمان عبث دے. ۱۸ خو څۀ خلق به وائی چې، "تۀ ايماندار يې او زۀ نېک کارونه کوم." تۀ خپل ايمان بغير د نېک کارونو نه ما ته وښايه او زۀ به خپل ايمان درته په نېک کار کولو وښايم. ۱۹ تۀ په دې خبره يقين کوې چې خُدائ پاک يو دے. دا ډېره ښۀ خبره ده. اګر چې پيريان هم داسې ايمان ساتی او د ېرې نه رپيږی. ۲۰ اے کم عقله،

ولې ته په دې هم نۀ پوهيږې چې د نيک کار کولو نه بغير ايمان عبث دے؟ ﴿۲۱﴾ نو کله چې زمونږ نيکۀ اِبراهيم خپل زوئ اِسحاق په قربان‌ګاه د قربانۍ په طور پيش کړو نو ولې هغه په دې کار سره صادق نۀ شو څۀ؟ ﴿۲۲﴾ نو تا وکتل چې د هغۀ ايمان او عمل په شريکه کار وکړو او د هغۀ دې کار د هغۀ ايمان کامِل کړو. ﴿۲۳﴾ او د صحيفو هغه ليکل پوره شو چې فرمائى، "اِبراهيم په خُدائ پاک ايمان راوړو او دا د هغۀ دپاره په صداقت حساب شو،" او هغه خليل اللّٰه وبللے شو. ﴿۲۴﴾ نو تاسو وينئ چې انسان تش په ايمان نه، بلکې په عمل صادق کيږى. ﴿۲۵﴾ نو راحب کنجره هم د دې يو بل مثال دے چې هغې په خپل نيک کار سره د خُدائ پاک صداقت حاصل کړو کله چې هغې هغه جاسوسانو له پناه ورکړه او په بله لار يې رُخصت کړل. ﴿۲۶﴾ نو څنګه چې بدن بغير د روح نه مړ دے هم دغه شان ايمان هم بغير د نيک کار کولو نه مړ دے.

په ژبه قابو ساتل

۳ ﴿۱﴾ اے زما ورونو او خويندو، په تاسو کښې دې اُستاذان زيات نۀ شى ځکه چې تاسو ته پته ده چې مونږ څوک چې اُستاذان يُو، راسره به لا نور ډير سخت حساب کِتاب کيږى. ﴿۲﴾ ځکه چې مونږ ټول اکثر غلطيانې کوُو، او څوک چې په خپلو خبرو کښې غلطى نۀ کوى نو هغه کامِل دے او ټول بدن په قابو کښې ساتلے شى. ﴿۳﴾ مونږ د آسونو په خولو کښې د دې دپاره واګې اچوو چې زمونږ په مرضۍ تلل کوى نو دغه شان بيا مونږ د هغوئ پوره بدن هر خوا ته

بوتلے شُو. ۴ دغه شان تاسو سمندری جهازُونو ته وګورئ اګر چې هغه ډېر لوئ وی او په تېزو هواګانو چلیږی خو دا د یو ورکوټی پارو په ذریعه د ماښکی د مرضی په مطابق چلیږی. ۵ دغه شان ژبه هم یو ورکوټے اندام دے خو ډیرې غټې خبرې کوی څنګه چې یو ورکوټے بڅرکے یو لوئ ځنګل ته اور لګوی. ۶ او ژبه هم اور دے، دا زمونږ په اندامونو کښې د شرارت یوه دُنیا ده، دا په ټول وجود کښې بدی پیدا کوی او زمونږ په ټول ژوندون کښې اور لګوی، او په خپله د دوزخ په اور کښې سوزیږی. ۷ نو چې هر قِسم ځنګلی ځناور، مارغان، چینجی او کبان د انسان په قابو کښې راتلے شی او راغلی هم دی، ۸ خو څوک هم ژبه په قابو کښې نۀ شی راوستلے. دا یوه نا آرامه بلا ده او د وژونکی زهر نه ډکه ده. ۹ هم په دې ژبه مونږ د مالِک او پلار ثنا وایو، او هم په دې مونږ هغوئ ته چې د خُدائ پاک په صُورت پیدا شوی دی، ښېرې کوُو. ۱۰ هم د دې یوې خولې نه برکت او هم ښېرې راوځی. اے زما ورونړو او خوېندو، په کار نۀ دی چې داسې وشی. ۱۱ ولې د چینې د یوې خولې نه خوږې او ترخې اوبۀ راوځی څۀ؟ ۱۲ اے زما ورونړو او خوېندو، ولې د اینځر په ونه کښې زیتون، یا په انګور کښې اینځر پیدا کېدے شی څۀ؟ هم دغه شان د ترخې چینې نه خوږې اوبۀ نۀ شی راوتلے.

آسمانی حِکمت

۱۳ په تاسو کښې څوک هوښیار او پوهه شته دے؟ هغه دې په خپلو کارونو د نیک چال چلن په وسیله او هغه عاجزئ سره دې دا خبره ثابته کړی، چې د حِکمت نه پیدا کیږی. ۱۴

خو کۀ ستاسو په خپلو زړُونو کښې سخته کينه او خود غرضی وی، نو فخر پرې مۀ کوئ او مۀ د حق خلاف دروغ وايئ. ۱۵ دا هغه حکمت نۀ دے کوم چې د آسمان نه راځی بلکې دُنياوی، نفسانی او شېطانی دے. ۱۶ ځکه چې چرته چې کينه او خود غرضی وی، هلته به فساد او هر قِسم شرارت هم کيږی. ۱۷ خو چې کوم حِکمت د آسمان نه راځی، اول خو هغه پاک وی، بيا صُلح خوښوونکے، نرم مزاجه، تربيت خوښوونکے، د رحم او د ښو مېوو نه ډک، بې له طرفدارئ او رياکارئ وی. ۱۸ او صُلح کوونکی د صُلحې سره داسې تخم کَری چې د صداقت مېوې ترې پېدا کيږی.

د دُنيا سره دوستی

۴ ۱ ستاسو په مينځ کښې جنګ او جګړې د کومه راغلې؟ ولې دا ستاسو د هغه خواهشاتو په وجه نۀ دی چې په تاسو کښې فساد پېدا کوی؟ ۲ تاسو چې څۀ غواړئ او حاصلولے يې نۀ نو بيا تاسو قتل کوئ. تاسو د نورو خلقو د څيزونو نه سوزئ، خو تاسو هغه نۀ شئ حاصلولے، نو بيا تاسو د جنګ جګړو نه کار اخلئ. خو تاسو سره هغه څۀ نشته کوم چې تاسو غواړئ ځکه چې تاسو هغه د خُدائ پاک نه نۀ غواړئ. ۳ تر دې چې تاسو يې غواړئ خو څۀ په لاس نۀ درځی، دا ځکه چې تاسو يې په بد نيت سره غواړئ، د دې دپاره چې تاسو يې په خپل عيش و عشرت ولګوئ. ۴ اے زناکارو خلقو، ولې تاسو په دې نۀ پوهېږئ چې د دُنيا سره ملګرتيا کول د خُدائ پاک سره دشمنی کول دی؟ نو ځکه

څوک چې د دې شريرې دُنيا سره مينه کوی، هغه د خُدائ پاک سره دشمنی کوی. ۵ يا تاسو دا ګڼئ چې مقدس کِتاب بې‌فائدې وائی چې، "خُدائ پاک چې کوم روح زمونږ په زړُونو کښې اچولے دے، هغه د حسد خواهش ساتی څۀ؟" ۶ بلکې هغه په مونږ زيات فضل کوی، نو ځکه صحيفې دا فرمائی چې، "خُدائ پاک د کبرژنو مقابله کوی خو عاجزانو له فضل ورکوی." ۷ نو په دې وجه خپل ځانونه بيا د خُدائ پاک تابع کړئ، او د اِبليس مقابله وکړئ نو هغه به تاسو نه وتښتی. ۸ تاسو خُدائ پاک ته رانزدې شئ او هغه به تاسو ته رانزدې شی. اے ګناهګارانو، خپل لاسونه د بدو کارونو نه صفا کړئ او اے دوه زړيو خلقو، خپل زړونه پاک کړئ. ۹ په خپلو اعمالو وير او ژړا وکړئ، ستاسو خندا دې په وير بدله شی او ستاسو خوشحالی دې په غم. ۱۰ خپل ځان د مالِک په وړاندې عاجز کړئ او هغه به تاسو له عزت درکړی.

په نورو ورونړو اِلزام لګول

۱۱ اے ورونړو او خوېندو، د يو بل خلاف خبرې مۀ کوئ. څوک چې د خپل ورور خلاف خبرې کوی يا په بل چا اِلزام لګوی، هغه د شريعت بد وائی او په شريعت اِلزام لګوی، خو کۀ تۀ په شريعت اِلزام لګوې نو تۀ په شريعت عمل کوونکے نه، بلکې په هغې قاضی يې. ۱۲ خو د شريعت ورکوونکے او قاضی خو يو دے چې د بچ کولو او د هلاکولو قدرت ورسره شته، نو بيا تۀ څوک يې چې په خپل ګاونډی اِلزام لګوې؟

د فخر خلاف خبردارے

۱۳ په تاسو کښې څوک چې دا وائی چې، ”مونږ به نن یا
سبا فلانکی ښار ته لاړ شُو او هلته به یو کال تېر کړُو او په
تجارت کښې به ګټه وکړُو،“ ۱۴ خو اوس تاسو په دې نۀ یئ
خبر چې سبا به څۀ کیږی، ستاسو ژوند څۀ څیز دے؟ د یو
دوند په شان دے چې د لږ ساعت دپاره ښکاره شی او بیا فنا
شی. ۱۵ د دې په ځائ تاسو له دا وئیل په کار دی چې، ”کۀ
د مالِک خُدائ رضا وی نو مونږ به ژوندی پاتې شُو او دا یا
هغه کار به وکړُو.“ ۱۶ خو تاسو په خپلو هوزو فخر کوئ
خو دا قِسم فخر کول بد دی. ۱۷ نو بیا کۀ څوک په ښۀ
کولو پوهیږی او نۀ یې کوی، نو هغه ګناه کوی.

دولتمندو ته خبردارے

۵ ۱ اے مالدارو واورئ، تاسو په خپلو هغه مصیبتونو
چې راتلونکی دی، ژړا او فریاد وکړئ. ۲ ستاسو مال
دولت سخا شو او ستاسو جامې چینجو ووهلې. ۳ ستاسو
سرۀ زر او سپین زر زنګ شول او د دې زنګ به ستاسو
خلاف ګواهی ورکوی، او دا به ستاسو غوښې لکه د اور په
شان وسوزوی. تاسو په دې آخری ورځو کښې خزانې
رایوځائ کوئ. ۴ ګورئ، کومو مزدورانو چې ستاسو په
پټو کښې لَو کړے دے، د هغوئ هغه مزدوری چې تاسو په
دوکه ایساره کړې ده، چغې وهی او د لَوګرو فریاد ربُ
الافواج خُدائ غوږُونو ته رسیدلے دے. ۵ تاسو په دُنیا
کښې د عیش او عشرت ژوند تېر کړو، او تاسو خپل ځانونه

د حلالېدو د ورځ دپاره ځوروب کړل. ﴿۶﴾ تاسو صادق سړے قصوروار کړو او ومو وژلو، خو هغۀ ستاسو مقابله نۀ کوی.

د تکليف په وخت کښې صبر او دُعا

﴿۷﴾ نو اے ورونړو او خوېندو، د مالِک تر راتلو پورې صبر وکړئ، لکه څنګه چې يو زميندار د زمکې د قيمتی فصل په اِنتظار کښې د منی او د سپرلی د باران تر ورېدو پورې صبر کوی. ﴿۸﴾ نو تاسو هم صبر وکړئ او خپل زړونه مضبوط کړئ ځکه چې د مالِک راتلل رانزدې دی. ﴿۹﴾ اے ورونړو او خوېندو، د يو بل خلاف شکايت مۀ کوئ نو چې تاسو سزا ونۀ مومئ. ګورئ، قاضی په دروازه کښې ولاړ دے. ﴿۱۰﴾ اے ورونړو او خوېندو، کومو نبيانو چې د مالِک په نوم کلام وکړو، د هغوئ تکليفونه تېرول او صبر کول خپل ځانته نمونه وګڼئ. ﴿۱۱﴾ واقعی چې مونږ هغوئ ته بختور وايو څوک چې صبر کوونکی دی. تاسو د ايُوب د صبر په حقله اورېدلی دی او تاسو د مالِک مقصد هم وليدو چې مالِک څومره ډېر مهربانه او رحيم دے. ﴿۱۲﴾ خو اے زما ورونړو او خوېندو، د ټولو نه لويه خبره دا ده چې قسم ونۀ خورئ، نۀ د آسمان او نۀ د زمکې او نۀ د څۀ بل څيز، بلکې ستاسو ”آو“ دې ”آو“ وی او ستاسو ”نه“ دې ”نه“ وی، نو چې تاسو د سزا لائق ونۀ ګرځئ. ﴿۱۳﴾ کۀ په تاسو کښې څوک په تکليف کښې وی نو دُعا دې وغواړی، کۀ خوشحاله وی نو هغوئ دې ثنا ووائی.
﴿۱۴﴾ کۀ په تاسو کښې څوک بيمار وی نو هغوئ دې د جماعت مشران راوبلی او د هغۀ دپاره دې هغوئ دُعا وغواړی او د مالِک په نوم دې هغوئ په تېلو مسح کړی. ﴿۱۵﴾ او کومه دُعا چې په ايمان سره وغوښتے شی د هغې په وجه

به بیمار روغ شی، او مالِک به هغه راپاڅوی او کهٔ هغهٔ
ګناهونه کړی وی نو هغه به ورته معاف شی. ۱۶ نو بیا ځکه
تاسو په خپلو کښې یو بل ته د خپلو ګناهونو اِقرار وکړئ او د
یو بل دپاره دُعا وغواړئ نو چې تاسو شفا ومومئ. د زړهٔ نه د
صادقه دُعا ډېر اثرناکه وی. ۱۷ الیاس زمونږ په شان انسان
وو، او هغهٔ ډېر په جوش سره دُعا وغوښته چې باران دې ونهٔ
ورېږی، او تر درې نیمو کالو پورې په زمکه باران ونهٔ
ورېدلو. ۱۸ نو چې هغهٔ بیا دُعا وغوښتله نو د آسمان نه
باران وورېدو او په زمکه فصل زرغون شو. ۱۹ اے زما
ورونړو او خوېندو، کهٔ څوک په تاسو کښې د حق د لارې نه
واوړی او بل څوک هغه بیا واپس راواړوی، ۲۰ نو تاسو په
دې پوهه شئ چې څوک چې ګناه ګار د ګمراهۍ نه راواړوی،
هغه به یو کس د مرګ نه بچ کړی او په ډېرو ګناهونو به پړده
واچوی.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹